

Ο ΘΕΛΤΗΣ,

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΗΘΙΚΟΝ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ
ΚΑΙ ΘΕΣΜΟΘΕΤΙΚΟΝ.

Ἀριθμὸς 4. Περίοδος Πρώτη. τῇ 15 Δεκεμβ. 1836.

Παρακαλοῦνται οἱ συνδρομηταὶ τοῦ Θεατοῦ, ὅσοι δὲν προκατέβαλον, νὰ στείλωσι τὴν συνδρομὴν τῆς πρώτης διμηνίας, ἐν μὲν Ἀθήναις, πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Θεατοῦ, κατὰ τὴν ὁδὸν Μιαούλη Ἀριθ. 11. πλησίον τοῦ Δικαστηρίου τῶν Ἐφετῶν, ἐν δὲ ταῖς Ἐπαρχίαις, νὰ τὴν παραδώσωσιν εἰς τοὺς Διευθυντὰς τῶν ταχυδρομείων διὰ νὰ μᾶς σταλῇ.

Διὰ τοὺς ἔξω τῆς Ἐπικρατείας συνδρομητὰς γίνεται ἄλλη φροντίς.

Οὐσία καὶ βάσεις τοῦ δημοσίου εἴτε πολιτικοῦ δικαίου,
ἑσωτερικοῦ τε καὶ ἐξωτερικοῦ.

ἌΡΘΡΟΝ Α.

Περὶ τοῦ ἑσωτερικοῦ δημοσίου δικαίου.

Ὁ ἄνθρωπος, ἔχων ἐκ φύσεως χρεῖας θρησκευτικὰς, διανοητικὰς, ἠθικὰς καὶ σωματικὰς, δικαιούται νὰ τὰς εὐχαριστῇ, φυλάττων μὲν τὸ καθήκον περὶ ἑαυτὸν καθὼ λογικὸν ζῶον, τὸ δὲ καθήκον περὶ τοὺς ὁμοίους του καθὼ ζῶον κοινωνικόν. Τοῦτο εἶνε τὸ φυσικὸν δίκαιον (1) [droit naturel]. Σημειωτέον δὲ ἐν παρόδῳ, ὅτι δὲν ὑπάρχουσι δικαιώματα χωρὶς ἀντίστοιχα καθήκοντα ἢ χρέη.

Τὸ φυσικὸν δίκαιον, ἀσφαλιζόμενον καὶ κυρούμενον ἀπὸ τὸ κράτος τῆς κοινωνίας, ὀνομάζεται ἔμπολι ἢ ἀστυκὸν δίκαιον, [droit civil], ἢ ἰδιωτικὸν [privé] πρὸς διαστολὴν τοῦ δημοσίου, εἴτε πολιτικοῦ. Περιέχει δὲ τὸ δίκαιον τοῦτο,

(1) Καὶ νόμος φυσικός.